

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Evangelium Vnicvm Domini Nostri Iesv Christi

Riccioli, Giovanni Battista

Bononiae, 1667

Apparatus ad Conceptionem Deiparæ, Meditationes VIII. à prima die, ad diem vsq; 8. Decembris inclusiue.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70945](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70945)

APPARATVS
MEDITATIONVM

A D

CONCEPTIONEM DEIPARÆ
Et Natiuitatem Domini Nostri
IESV CHRISTI

Inchoandus prima die Decembris.

MEDITATIO I.

Pro die 1. Decembris.

Punct.

I

V M SS. Ioachim de tribu Iuda, & Anna de tribu Leui contraxissent inter se matrimonium illo ipso anno 37. ante ortum Christi, quo Antigono ultimo Rege, ac Pontifice Iudæorum sublato, translatum fuerat authoritate Romanorum, regnum Iudæorum ad Herodem Idumæum, & alienigenam, vt in 1. tomo Chronologiæ Reformatæ lib. 8. docuimus; man-
fic

16 APPARATVS MEDIT.

fissentque steriles per annos 20. & pet-
uenissent ad ætatis annum fere 67. tan-
dem post feruentissimas preces, & largas
elemosynas impetrarunt à Deo prolem
omnium (post Deum) felicissimam: Con-
gruum enim erat, vt ad maximum mira-
culum foecundæ Virginitatis Deiparæ,
sterneretur via, & gradus fieret per aliud
miraculum foecundæ sterilitatis, ac sene-
ctutis parentum Deiparæ, vt aduertunt
SS. Gregorius Nyssenus, & Ioan. Dama-
scenus, tantoq; maiori apparatu precum,
ieiuniorum, & elemosynarum sterne-
retur thalamus Sanctæ Sanctorum, quan-
to Mater Dei maior futura esset Samue-
le, & alijs Sanctis, cum huiusmodi præ-
uijs conditionibus à Deo concessis.

II. Archangelus itaque Gabriel Anno
17. ante ortum Saluatoris missus est ad
SS. Ioachim, & Annam præcipiens il-
lis Dei iussu, vt non obstante sterilitate,
ac senectute copularentur, ac prænun-
tians, fore vt Virginem parerent, quæ
paritura erat Deum Saluatorem Mundis;
ipsi verò ex mera obedientia, & dile-
ctione Dei copulati sunt, absq; vlla car-
nali concupiscencia, & ne leuissimo qui-
dem peccato libidinis interueniente, vt
ipsamet Deipara reuelauit S. Brigittæ in
lib. 1. c. 9. & l. 6. c. 49. & 55. indicantq;
Damascenus, & Fulbertus; de Gabriele
autem, SS. Augustinus, & Idelphonus,
S. Brigitta Oratione 1. & Pantaleon
anci.

antiquus Diaconus apud Metaphrasten .

III. Corpusculo Beatissimæ Virginis, licet nondum organizato, statim tamen benedixit Deus, illudque per Angelos sanctificavit, seu consecrauit eo genere sanctitatis, quo consecrari, & sanctificari solent vestes Sacerdotales, Campanæ Ecclesiarum, Altaria, Vasa Sacrificij, & primi lapides iacti in fundamenta Templorum: fuit enim Conceptio hæc ipsa carnalis primus lapis fundamentalis Domus Dei, & iam tum *sanctificauit tabernaculum suum Altissimus*. Ita colligitur ex Reuelationibus S. Brigittæ, & docent multi cum Io. Vitali, & Iacobo de Valentia .

M E D I T A T I O I I .

Pro die 2. Decembris.

I. **C**Orpus Sacratissimæ Virginis perfectè organizatum fuit intra paucos dies, & non improbabiler intra eundem diem facta est Conceptio seminum, & Conceptio naturarum, siue ob actiuitatem nobilissimi temperamenti, siue ob concursum supernaturalem Dei, vt in hoc simillima esset filio suo, cuius corpus in vnico instanti conceptum, ac perfectè organizatum vnitumq; Verbo Diuino fuit; sic proportionaliter breuissimo interuallo temporis Corpusculum Dei.

Deiparæ perfectum est, & anima creata, ac diuinitus illi infusa est. Nam, & corpus eius debebat preparari, vt habitaculum dignum Deo, vt supponitur in illa Ecclesiæ Oratione: *Omnipotens sempiternus Deus, qui gloriosa Virginis Mariæ corpus, & animam, vt dignum Filij tui habitaculum effici mereretur, Spiritu Sancto cooperante preparasti, &c.*

II. Non solum Corpus Deiparæ per formas substantiales carnis, ossium, &c. & per animam vegetatiuam, ac sensitiuam, iuxta quorundam opinionem, celerimè perfectum fuit, ac dispositum ad recipiendam animam rationalem; sed statim organa ipsa sensuum interiorum, & potentia animæ facta sunt idonea ad vsum liberi arbitrij, qui multò citius ipse acceleratus est, quàm S. Io. Baptista; adeòque statim conuersa in Deum, illum adorauit, ac perfectò actu charitatis dilexit, actuali gratia ad id excitata, & adiuta ad promerendam gratiam habitualiter Sanctificantem, adiuta inquam non solum *mane*, vt Ieremias, & Io. Baptista, qui sanctificati sunt in vtero matrum, sed etiam *diluculò*, idest in primo instanti creationis animæ, & infusionis in corpus, vt illud Psalmi 45. *Adiuuabit eam Deus mane diluculò*, interpretantur nonnulli; possetq; veriùs de hac Virgine, quàm de quouis alio homine vsurpari illud Iob 7. *Visitas eum diluculò, & subito probas illum.*

III. Piè

III. Piè igitur, ac valdè probabiliter cogitari potest, Deum noluisse conferre in primo instanti temporis, & ex istentia animæ huic nobilissimæ Gratiam sanctificantem, nisi dependenter ab eius consensu libero, & actu meritorio, in priori naturæ præcedenti; id enim honorificentius fuit ipsi Deiparæ, & Spiritui Sancto sic eam sibi desponsanti. Quemadmodum, ne Verbum quidem Diuinum caro factum est, priusquam consentientis MARIÆ Verbum illud prolatum est, *Fiat mihi secundum verbum tuum*, quo instaurata sunt omnia, quæ olim per iteratum ter verbum *Fiat* condita sunt à Deo Lux, Firmamentum, & Luminaria in Firmamento.

MEDITATIO III.

Pro die 3. Decembris.

I. **P**ost præcedentem Meditationem considerandum se offert quare Conceptio Immaculata Deiparæ assimiletur Auroræ, mirantibus filiabus Ierusalem, ac Reginis, & dicentibus Cantic. 8. *Qua est ista qua progreditur quasi aurora consurgens?*

I. Primò enim vt consideravit Io. Fischerus Episcopus Roffensis, ac Martyr, mirum est ex tenebris, & nocte humanæ propaginis peccato Adami infectæ, or-
tam

tam esse MARIAM absq; vlla caligine originalis culpæ, tanquam auroram aurea luce gratiæ rutilantem, & totaliter diuisam à tenebris. Proinde illud Iob. 3. de nocte originalis culpæ, in qua concipiuntur reliqui homines: *Expectet lucem, & non videat, nec ortum surgentis aurora,* accommodat S. Bernardus Christo, vt luci Solis, & Deiparæ, vt auroræ, quam non vidit, nec attigit culpa vlla in ortu intra vterum, seu in Conceptione.

II. Deinde sicut Auroræ lumen pendet à Sole paulò post orituro, sic Gratia sanctificans, qua Deipara fuit præseruata à peccato originali, collata fuit ipsi dependenter à meritis Christi ex ea oriuri, nec vi suæ naturalis Conceptionis fuit immunis à peccato, nedum impeccabilis, quia licet concepta fuerit in gratia Spiritus Sancti, non fuit tamen concepta ex Spiritu Sancto, sed indiguit redemptione præseruatiua intuitu meritorum Christi; ideoq; non est mirum eam de deserto humanæ naturæ à Deo derelictæ in suis miserijs naturalibus, & prætereà horrore peccati originalis obsito, ascendisse tamen delicijs gratiæ affluentem, quia nitebatur meritis Christi iuxta illud Canticorum 8. *Qua est ista, qua ascendit de deserto, delicijs affluens, innixa, super dilectum suum?*

III. Ipsamet Beatissima Virgo tertiam causam insinuauit S. Brigittæ lib. 6. c. 55. di-

dicens: *Bene ergo aurea hora fuit Conceptio mea, nam tunc incæpit principium salutis omnium, & tenebra quasi festinabant in lucem, &c.* Quia sicut aurora est aurea hora, & prima diei, ita Immaculata Deiparæ Conceptio fuit primum festum Testamenti noui, & ordinis Hypostatici primum specimen, vnde cepit affulgere spes salutis omnium; meritòq; canit hoc quoque in festo Ecclesia: *Conceptio tua Dei Genitrix Virgo gaudium annunciauit vniuerso Mundo, ex te enim ortus est Sol iustitia, &c.*

MEDITATIO IV.

Pro die 4. Decembris.

PRæseruatio Virginis huius singularis ab originali culpa, quam supra supposuimus, præfigurata fuit multipliciter in Testamento veteri, sed præcipuè in Muliere victrice serpentis, in Iuditha, & in Esther.

I. Nam Genesis 3. antequam Deus malediceret Euxæ, & Adamo, maledixit Serpenti dicens: *Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius: ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius;* Mulier autem quæ contriuit caput Serpentis insidiantis calcaneo eius, non fuit Eua, sed MARIA, quæ mediante semine suo, qui est Christus, con-

tri-

triuu caput Serpentis, idest, vt interpre-
tantur multi cum S. Augustino, pecca-
tum illud Mundi, quod sicut est origina-
le, ob naturalem propagationem ab Ada-
mo, ita origo est, ac velut caput aliorum
peccatorum: Et quia Christus carnem
immediate sumpturus erat ex solo puris-
simo sanguine MARIE Virginis, non au-
tem ex virili semine; ideò nõ dixit Deus:
Inimicitias ponam inter te, & virum, præ-
sertim quia serpens non deceperat im-
mediate Adamum. Neque dictum fuit
tu mordebis calcaneum eius, sed solum infi-
diaberis, quod indicat frustraneum co-
natum nocendi, & in ipso conatu, victo-
ria Mulieris caput illius contrituræ ex-
primitur.

II. Confirmatur autem hæc prima fi-
gura ex illo Canticorum 8. *Sub arbore ma-
lo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi
violata est genitrix tua*. Græcè habetur
μήλον, sermo enim est de arbore pomifera,
vnde decerpens Eua corrupta est; Spon-
sus autem Sponsam alloquens non dicit
ibi corrupta es tu, violata es tu; quia scie-
bat eam minimè violatam à peccato ori-
ginali.

III. Iudith quoq; , dum caput Holo-
fernis præcidit, figura fuit Deiparæ ca-
put peccatorum, & originalem culpam
per Dei gratiam à se præcicens, in quo
fuit singularis, eiq; congruit illud Epi-
phonema Iudith 14. *Vna mulier Hebræa
fecit*

*fecit confusionem in Domo regis Nabuchod-
nosor, & cap. 13. Viuit autem ipse Dominus,
quontam custodiuit me Angelus eius, & hinc
euntem, & ibi commorantem, & inde huc re-
uertentem, & non permisit me Dominus ax-
cillam suam conquinari: id enim Imma-
culatæ Conceptioni post Gilbertum Pi-
ctauensem accommodauit Augustinus
Barretus Scriptor Dominicanus.*

IV. Esther demum, omnium ferè in-
terpretum consensu, figura fuit Deiparæ
non subiectæ legi mortis animæ, quia erat
Sponsa Supremi Regis, qui Sceptro Cru-
cis eam in periculo contrahendi origina-
lem culpam, quæ est mors animæ, præ-
seruauit, ne actu moreretur, id enim al-
legoricè significant illa verba Esther 15.
de Assuero: *Festinus, ac metuens exiliu
de solio, & sustentans eam vlnis suis donec
rediret ad se, his verbis blandiebatur: Quid
habes Esther? ego sum frater tuus, noli me-
tuere: Non morieris, non enim pro te, sed pro
omnibus hac lex constituta est: si pro omni-
bus, quomodo non pro Esther? Nimirum,
quia Regina, & soror sponsi tanquam
fratris, æquali priuilegio cum eo gaudet,
nec est de omnibus, sed supra omnes, vt alia
occasione obseruat S. Anselmus, de Bea-
tissima Virgine.*

oepo oepo

MEDITATIO V.
Pro die 5. Decembris.

PRæseruationi Deiparæ ab Originali peccato, & Festo Immaculatæ Conceptionis accommodat Ecclesia Romana, non minus ac Festo Immaculatæ, ac Sanctæ Natiuitatis, ex Pij V. Decreto in Epistola Missæ, illud Prouerbiorum 8. ex Sapientialibus libris Salomonis, quod non solum Sapientiæ increatæ, ac Verbo Diuino conuenit primariò, & per se, sed etiam, ob summam, cuius est capax pura creatura, similitudinem, & quasi æqualitatem, eius Sanctissimæ Genitrici: est autem sententia S. Bernardi, quòd quando Ecclesia aliqua Scripture loca sic accommodat, sensus ille intentus fuit à Spiritu Sancto, qui author fuit principalis scripture illius, & idem est qui suggerit Ecclesie suæ omnem veritatem. Consultum igitur fuerit Epistolam illam Meditari, saltem iuxtà, secundum, aut tertium modum orandi Patris nostri S. Ignatii, & propterea illam huc transcribimus, ut inde intelligatur Beatissimam Virginem tam in ordine intentionis, quàm in ordine executionis decretorum Dei, ab initio, idest in primo signo, & in primo instanti Conceptionis fuisse possessam à Deo per gratiam, & Deum voluisse manifestare.

nifestare gloriam suam per Christum, & eius Matrem antecedenter ad Decrerum permittendi peccati Adæ, & posterorum eius, tanquam medium ad illum finem; & ad hunc ipsum ordinasse creationem Mundi, & omnia quæ in eo sunt iuxta sensum Apostoli. Verba Sapientialia Prou. 8. sunt hæc.

(Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram. Nec dum fontes aquarum eruperant: nec dum Montes graui mole consistiterant. Ante omnes colles ego parturiebar. Adhuc terram non fecerat, & flumina, & cardines orbis terræ. Quando præparabat cælos, aderam: Quando certa lege, & gyro vallabat abyssos: Quando æthera firmabat sursum; & libra-
bat fontes aquarum: Quando circumdabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos. Quando appendebat fundamenta terræ: cum eo eram cuncta componens. Et delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore: Et deliciae meæ esse cum filiis hominum) ergo nullum instans temporis fuit, in quo non fuerit delectata de gratia Dei, aut in quo delicijs caruerit, etiam si quoad naturalem propaginem fuerit cum filijs hominum, quia proportionaliter, ut de

B

Fi.

V.
riginali
æ Con-
Roma-
ata, ac
creto in
m 8. ex
, quod
Verbo
r se, sed
ax pura
æquali
est au-
quando
accom-
Spiritu
s scrip-
rit Ec-
Consul-
Medi-
ertium
gnatij
us, vt
ginem
i ordi-
ib ini-
mo in-
flam a
Te ma-
ife-

Filio eius docet Apostolus; assimilata fuit per omnia reliquis hominibus, & facta est in similitudinem carnis peccati, sed absque peccato. Reliquum Epistola spectat ad imitationem, & deuotionem, atque cultum ergo Matrem sapientia, & vita, inquit enim (Nunc ergo Filij audite me. Beati qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam, & estote sapientes, & nolite abijcere eam. Beatus homo qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie; & obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit, inueniet vitam; & hauriet salutem à Domino.

*MEDITATIO VI.
Pro die 6. Decembris.*

E Andem Præseruationem Deiparæ et æterna Dei prædestinatione significatam mysticè in Ecclesiastici cap. 24. insinuarunt Leonardus Nogarolus, & Bernardinus de Bustis in lectionibus Officij ordinati pro Festo Immaculatæ Conceptionis, & approbati à Sixto IV. & Pio V. Quidni igitur hic inserantur pro materia meditandi? esto primariò intelligenda sint de Sapientia increata: dicat ergo proportionaliter singularis, ac nobilissima hæc Altissimi Filia.

*Ego ex ore Altissimi prodiui primogenita ante omnem creaturam; atque adeo ante
Ada-*

Adamum præuolita : *Ego feci in Cælis , ut
 oriretur lumen indeficiens ; quia actiuo con-
 cursu absq; opera viri genuit illum , qui
 illuminat omnem hominem , venientem
 in hunc mundum . In omni populo , & in
 omni gente primarum habui ; atq; adeò in
 originali innocentia superauit Angelos ,
 & primos homines . Ab initio , & ante se-
 cula creata sum , & usque ad futurum secu-
 lum non desinam , & in habitatione sanctæ
 coram ipso ministraui : Ergo ab initio cor-
 pus , & anima quæ Deus præparauit in
 habitationem sui , fuerant habitatio san-
 cta : Et in plenitudine Sanctorum detentio
 mea ; igitur detenta fuit in plenitudine
 omnis sanctitatis alijs concessæ , qualis
 fuit originalis Sanctitas , concessa Sanctis
 Angelis , & primis Parentibus . Ibidem
 assimilatur Cedro libani , & Cypressso in mon-
 te Sion , quia æque incorrupta fuit eius
 anima in principio vitæ , ac eius corpus
 in morte ; & Myrrha electa ob præserua-
 tionem à culpa , & Palma in Cades nullo
 vnquam pondere culpæ inclinata : &
 Balsamo non misto , quia fuit absq; mistura
 culpæ , & ad solatium eorum , qui tenent ,
 & defendunt eam fuisse in omni instanti
 sui esse , lucidam absq; vllis culpæ tene-
 bris , ponderanda illa clausula . *Qui elu-
 cidant me vitam aeternam habebunt .**

MEDITATIO VII

Pro die 7. Decembris.

PRæseruationem ab originali culpa, (quæ ex Decreto Concilij Tridentini sess. 5. est mors animæ, & reddit filium iræ, ac dignum indignatione Diuina) debitam fuisse Matri Dei, meditando possumus ponderare ex Relatione ad tres personas Augustissimæ Trinitatis.

I. Primò enim MARIA Virgo Sacratissima relationem habuit ad Deum Patrem tanquam comprincipium, & unicum patrem, cum Christus alium verum patrem non habuerit, & idem fuerit unigenitus Dei Patris, & Mariæ Virginis debuit ergo Mater eius, ingenuitatem tanti Patris, quantum creaturæ possibile erat, æmulari, vt indoles materna digna esset concurrere cum Patre cœlesti, nec vlla, vel leuissima infamiæ originalis macula infici, vt hinc quoque Filius nobilitatem traheret, & vt verbis S. Augustini Serm. 10. de Natali, vtamur, sicut in Cælo habet Patrem immortalem, & incorruptum, ità in terra matrem habuit omni corruptione carentem; & in puncto de quo agimus S. Anselmus de Conc. Virg. c. 18. Decens erat, vt ea puritate, qua maior sub Deo nequit intelligi Virgo illa niteret, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de

cor-

corde suo aequalem sibi genitum tanquam se-
 ipsum diligebat, ita dare disponebat, ut na-
 turaliter esset vnus idem communis Dei Pa-
 tris, & Virginis Filius; Et quam ipse Filius
 substantialiter facere sibi matrem eligebat,
 & de qua Spiritus Sanctus volebat, & opera-
 turus erat, ut nasceretur ille, de quo procede-
 bat: vbi attingit alias duas Relationes,
 de quibus mox.

II. Relatio enim Maternitatis ad Fi-
 lium Dei, vtique requirebat, vt Filius eli-
 geret sibi Matrem semper liberam, & ne
 per instās quidem seruituti diaboli man-
 cipatam, & in Matris honore præseruan-
 do præiret, imò præcelleret omnibus fi-
 lijs, præsertim cum totus quoad huma-
 nitatem esset ab illa, & deberet vnire
 amorem, & studium honorandi eam,
 quod alij diuidunt in amorem erga Pa-
 trem, ac Matrem in terra; sciretque op-
 tabiliorem esse huic Virgini originale
 innocentiam, cum perpetua infæcundi-
 tate, quam Maternitatem Dei, cum præ-
 uia culpa mortali, & indignatione Dei;
 & denique ob identitatem carnis, cuius
 portio ex MARIA sumpta mansit in
 Christo, quam identitatem, & exigen-
 tiam similitudinis in puritate agnoue-
 runt Ss. Augustinus, Damascenus, Ana-
 stasius Sinaita, Petrus Damiani, & Arnol-
 dus Carnotensis.

III. Relatio demum ad Spiritum San-
 ctum tanquam Sponsam, cui per attribu-

tionem appropriantur opera amoris, charitatis, & gratiæ sanctificantis, requirebat, vt assimilaretur in Sanctitate suo Sponso, ipseque posset de illa in Canticis verè asserere. *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te.* Et ex hoc quoq; comprincipio posset dici Virgini: *Quod nascetur ex te Sanctum vocabitur, Filius Dei.* Imò S. Anselmus dixit: *Conceptio MARIÆ carnalis, vt predestinata ad Conceptionem Filij Dei, fuit unum fundamentum, & Spiritus Sanctus aliud: Ordinari autem ad concipiendum Sanctum Sanctorum, & non esse Sanctam ordinabiliter, includeret contradictionem.*

MEDITATIO VIII.

Pro die 8. Decembris,

Ipsaque Festo Immaculate Conceptionis.

I. **P**rimò considerandum est, quàm iustum sit vniuersum Orbem terrarum iubilare, & exultare in hac die, qua per Immaculatam Deiparæ Conceptionem fundata est ciuitas Regis Magni, cuius figura fuit ciuitas illa sancta in monte Sion, de qua Psalmo 47. dictum est: *Magnus Dominus, & laudabilis nimis in Ciuitate Dei nostri, in monte sancto eius: Fundatur exultatione vniuersa terra mons Sion, latera Aquilonis, ciuitas Regis magni.* Fuit enim
Bea-

Beatiss. Virgo MARIA, non solum Do-
 mus, aut templum Dei, sed ingens quæ-
 dam Ciuitas, ob capacitatem charitatis,
 & viscera misericordiæ, qua recipit om-
 nes electos, & recurrentes ad hanc ciui-
 tatem Refugij, ibique securè, & lætanter
 habitantes iuxta illud Psalmi 86. *Sicut*
latantium omnium habitatio est in te; piè
 autem credi potest in primo quoque in-
 stanti suæ creationis, & infusionis in cor-
 pus Virginis huius *Spiritum exultasse in*
Deo salutari suo, agnoscendo, & magnifi-
cando Deum, quod ipsam intuitu meri-
torum Christi præseruasset à macula ori-
ginalis culpæ.

II. Secundò retrocedendo in eodem
 psalmo 86. consideremus cum Petro Co-
 mestore fratre Petri Lombardi versum
 illum: *Homo, & homo natus est in ea: &*
ipse fundauit eam Altissimus. Non enim
 fundata est in sui Conceptione MARIA
 super veteris ruinæ, ac labis ruderibus,
 nec ab Adamo, sed ipse Altissimus, qui
 erat nasciturus in ea vt homo, fundauit
 eam in gratia, sine vlllo vestigio vetustæ,
 ac originalis labis, & idem Altissimus
 iuxta dictum Apostoli, vt sapiens Archi-
 tectus fundamentum posuit, sibi que cor-
 pus, & animam huius Virginis, vt dignum
 sui habitaculum præparauit: & vt Sap. 9.
 dicitur: *Sapientia adificauit sibi domum, ex-*
cidit columnas septem; fundans eam in
gratia, & septem donis Spiritus Sancti.

III. Tertiò regredièdo ad principium eiusdem psalmi 86. ex versu illo. *Fundamenta eius in Montibus Sanctis: diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Iacob: Gloriosa dicta sunt de te Ciuitas Dei,* colligemus non solum primum esse Dei- paræ fundatum fuisse in gratia, sed etiam in tanto gratiæ cumulo, vt omnium Sanctorum gratia suo vertice infra illam veluti basis, ac fundamentum fuerit. Tunc enim præparauit Deus hunc montem in sui Domum. & completum est oraculum Isaia 2. de quo S. Gregorius Magnus in c. 1. Regum, sic: *Huius montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinatus ait: erit in nouissimis diebus præparatus mons Domus Domini in vertice montium: Mons quippe in vertice montium fuit, quia Altitudo MARIÆ supra omnes Sanctos refulsit. Et ibidem de Beatis. Virg. MARIA: Mons quippe fuit, quia omnem electa creatura altitudinem electionis sua dignitate transcendit: An non mons sublimis MARIA, qua vt ad Conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum Choros, usque ad solium Diuinitatis euexit?*

IV. Quid igitur mirum, si *Gloriosa dicta sunt de te Ciuitas Dei*, & omnia gloriosa de te dici possunt, & dicentur usque ad finem Mundi, imò & per totam æternitatem?